

Bárdos László

ŐSZIKE

Megöregszem hamar, higgadt, lassú leszek,
kimérem lépteim a földön.

Nem hajszolom, szilaj, sok üzenetemet,
akkor már nem követelődzöm.

Ahol éppen ülök, remélek megmaradni,
nem lesz se hajam, se fogam.

Bottal közlekedem, s ha gyaláznak, az annyi,
mint egy múltékony szélroham.

S bárhová, bárkihez tévedek, benyitok,
olyan lesz, mint egy kötelesség;

jelenlétem merev, fakó, szűkreszabott,
már alig várják, hogy levessék.

A lányok örömet, gyöngédséget, szerelmes
izgalmat nem adnak nekem.

És az arcuk, mint a térdük, sima, kerek lesz,
s kifejezéstelen.

Műbely, 2019/1.

A hagyatékából közzétette: Fetykó Judit